

10. Týždeň v Cezročnom období, cyklus „B“

07.06.2021 Pondelok Pondelok 10. týždňa v Cezročnom období	16:45 18:00	Hertník (zdr. Boženy s rodinou - č. 173) Bartošovce (za RB - I./21)
08.06.2021 Utorok Utorok 10. týždňa v Cezročnom období	16:45 18:00	Bartošovce (zdr., B. pož. a pod'ak. pre Henrietu Š. - 30 rokov - č. 129) Hertník (za zdr., B. pomoc pre bohužnú sestru)
09.06.2021 Streda Streda 10. týždňa v Cezročnom období alebo Svätého Efréma, diakona a učiteľa Cirkvi (Ľubovňná spomienka)	16:45 18:00	Bartošovce (zdr., pod'ak. za dar života pre Dávida - č. 60) Hertník (+Magdaléna Holevová - VI./21)) ADORÁCIA
10.06.2021 Štvrtok Štvrtok 10. týždňa v Cezročnom období <u>REK. 09:00 h.</u> (za veriacich_11.neB_13.6-21) - <i>večerná sv. omša z nasl. slávnosti Najsv. Srdca Ježišovho</i>	18:00	Bartošovce (+Ján Greif - č. 178/JÚN/21)) - <u>sv. omša ku cti a sláve D. Sv. ADORÁCIA</u>
11.06.2021 Piatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho (slávnosť) - <i>sv. ap. Barnabáša, neslávi sa!</i> <i>Svetový deň modlitieb za posväcovanie kňazov.</i>	<u>16:30</u> 18:30	08:00 Hertník ,// 08:15 Bartošovce - vylož. Sviatosti Oltárnej + celý deň ADORÁCIA! ODPROSÚJÚCA POBOŽNOSŤ! Bartošovce (za členov bratstva Božského Srdca - č. 76) ODPROSÚJÚCA POBOŽNOSŤ! Hertník (zdr., B. pož. a pod'ak. pre Erika - 25 rokov života - č. 263)
12.06.2021 Sobota Nepoškvrneného Srdca Preblahoslavenej Panny Márie (spomienka) - <i>večerné omše z nedele!</i>	08:30 17:00	Hertník (+Vasil' - č. 263) Bartošovce (úmysel Janky Džatkovej)
13.06.2021 NEDEĽA 11. nedeľa v Cezročnom období, cyklus „B“ - <i>sv. Antona Paduánskeho, kň. A uč. Cirkvi - neslávi sa!</i>	07:30 09:00 10:30	Hertník (+starí rodičia - č. 237) Bartošovce (zdr., B. pož. a pod'ak. pre Martu - 60 rokov - č. 88) *Prijímanie 10:00 hod. individuálne po sv. omši! Hertník (zdr., B. pož. a pod'ak. pre Danu Verešpejovú - 60 rokov života - č. 136) *Prijímanie 11:30 hod. individuálne po sv. omši!

RÍMSKOKATOLÍCKA

JÚN 2021

**CIRKEV
FARNOSŤ SV.
KATARÍNY
ALEXANDRIJSKEJ**

Číslo 352

HerBartníček

**Ježišu, Syn Boha živého, ktorý
si odkryl bohatstvá svojho Srdca...**

Svätý evanjelista Ján, ktorý pri Poslednej večeri sedel po Pánovom boku (porov. Jn 13, 23-26), bol ako jediný z apoštolov aj pri zomierajúcom Ježišovi (porov. Jn 19, 25-27). Ako očitý svedok Kristovej smrti na kríži (porov. Jn 19, 35) napísal tieto slová: Keď prišli vojaci, „polámali kosti prvému aj druhému, čo boli s ním ukrižovaní. No keď prišli k Ježišovi a videli, že je už mŕtvy, kosti mu nepolámali, ale jeden z vojakov mu kopijou prebodol bol a hneď vyšla krv a voda.. Toto sa stalo, aby sa splnilo Písmo: «Kosť mu nebude zlomená.» A na inom mieste Písmo hovorí: «Uvidia, koho prebodli»“ (Jn 19, 32-34; 36-37).

Toto svedectvo, ktoré zaznamenal sám sv. Ján, nemá byť nejakou útechou, že Kristovi po jeho smrti nepolámu kosti. Utrpenie, ktoré bude Mesiáš prežívať, sa dá ťažko porovnať s niečím iným. Nielenže bude mať prebodnuté srdce a spočítané všetky kosti, ako o tom hovorí 21. žalm (18. verš), ale musí počítať aj s duševným utrpením. Prorok Zachariáš vkladá do úst budúceho Mesiáša bolestné slová: „Čo sú to za rany medzi tvojimi rukami?“ - odpovie: «Tie mi zasadili v dome mojich milých.»“ (Zach 13, 6). Budúcnosť teda nie je potešujúca.

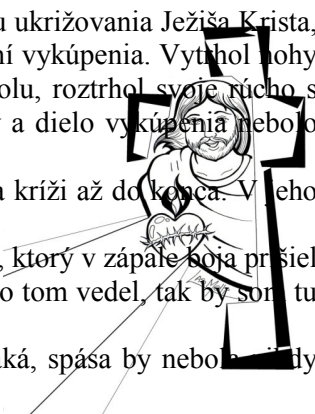
A predsa, nie je to úžasné, že Boží Syn o tom všetko vie a napriek tomu uskutočňuje toto dielo spásy? Vie, že bude mnoho trpieť a nakoniec bude vydaný na smrť. Zrieka sa svojej nebeskej slávy, ktorú mal od vekov u Otca, berie na seba prirodzenosť služobníka a stáva sa jedným z nás.

Dánsky básnik Jense Jakobsen opisuje v jednej novele scénu ukrižovania Ježiša Krista, závere ktorej píše: „Tu videl Boží Syn, že ľudia neboli hodní vykúpenia. Vytíhol hohy cez hlavičky kincov, zaťal päste a odtrhol ich, zoskočil dolu, roztrhol svoje rúcho s hnevom kráľa a vystúpil do neba. Kríž zostal stáť prázdny a dielo vykúpenia nebolo nikdy dokonané...“

Iste by to bolo tak, keby bol Ježiš ako my. Ale on zostal na kríži až do konca. V jeho srdci horela Božia láska a tá nehľadá iba na prítomnosť.

Starší francúzsky film Gombíková vojna hovorí o chlapcovi, ktorý v zápale boja prišiel o všetky gombíky. Preto s plačom vyhlásil: „Keby som bol o tom vedel, tak by som tu vôbec neprišiel.“

Keby bol Ježiš len obyčajným človekom a vedel, čo ho čaká, spása by nebol nikdy uskutočnená a my by sme stále žili v odlúčenosti od Boha.

Ježiš je však aj Boh, má „Srdce“, ktoré je iné než srdce človeka. Jeho Srdce je obetavé, preniká láskou k druhým, je schopné nevyhýbať sa obeti, o ktorej vopred vie.

Spisovateľka Gertrud von le Fort v diele Pilátova žena kladie Piláta na sklonku života do Ríma. Tam nariadi zatýkanie kresťanov a medzi nimi, bez jeho vedomia, zatknú aj jeho manželku Claudiu Proculu. Zbadá ju až v aréne, keď s desiatkami iných kresťanov zomiera. Je otrasený a doma chce spáchať samovraždu. Vtedy pristúpi k nemu slúžka umučenej manželky a odvážne mu povie: „Pontský Pilát, Claudia zomrela tak, ako zomrel Kristus: skrze teba, ale aj za teba.“

O každom z nás, o každom človekovi, čo na tejto zemi žil a bude žiť, treba povedať tieto slová. Ježiš Kristus nevisí na kríži len pre nenávisť jeruzalemskej veľrady, pre Pilátovu zbabelosť alebo Judášovu zradu. Kríž a celá jeho hrôza je výplodom ľudskej spoločnosti, je výplodom hriechu.

Obetuje sa preto, aby každý mohol poznať, že Boh je Láska. Pochopiť celú tú šírku i dĺžku, hĺbku i výšku môžeme však len vtedy, ak dostaneme plnosť Božích darov. Preto je vlastne nutné, aby z Božieho rozhodnutia bolo Ježišovo Božské Srdce prebodnuté, pretože len takto mohol odkryť „bohatstvá svojho Srdca“ a len takto z neho mohlo vytiecť to, čoho je plné: láska, ktorá presahuje všetko poznanie.

Ježišovo Božské Srdce je bohaté, pretože z jeho rúk dostávame aj pozemské veci až prehojnou mierou... Svadobníkom dal šesť plných veľkých nádob vína. Viac nádob tam ani nebolo... Hladným dal chlieb, a to v takej miere, že sa nazbieralo odrobiniek raz za dvanásť košov, inokedy za sedem... Jeho Srdce je bohaté pre všetkých; a to boli poväčšine takí, čo ho ani nevzývali, ba ani len nevedeli, že by mohol a chcel urobiť to, čo urobil.

Božie bohatstvo sa však nevyčerpáva týmito pozemskými vecami. Ovocie svojho vykupiteľského diela dáva všetkým. Predovšetkým on sám, Kristus, je tým bohatstvom. Sv. Pavol o tom píše: „Hoci bol bohatý, stal sa pre vás chudobným, aby ste sa vy jeho chudobou obohatili.“ (2 Kor 8, 9). Všetko svoje bohatstvo nám Boh dal, keď nám dal vlastného Syna. Nuž a „akože by nám s ním nedaroval všetko!?", píše sv. Pavol (Rim 8, 32).

Nad toľkým milosrdenstvom Boha nevie sa zdržať apoštol, a preto z duše sa mu vynucuje chválospev, ktorý ostáva večne krásny: „Aká hĺbka Božieho bohatstva, múdrosti a vedomosti!“ (Rim 11, 33). Aké šťastie, že nemôžeme vždy všetko pochopiť! Je to záruka, že pre tých, čo v neho dúfajú, pripravuje to, čo slávou a krásou nekonečne presahuje všetko, čo si vieme predstaviť a pochopiť (1 Kor 2, 9).

Hĺbka Božieho bohatstva! Toto bohatstvo je v Ježišovom Srdci. Ježiš získal všetky zásluhy pre nás, on vydobyl milosť, ktorá privedie ľudí k spásu. Máme z neho čerpať bez obáv, veď jeho bohatstvo je nevyčerpateľné! Koľko z jeho darov získame, to závisí od nás. V akej miere budeme čerpať z bohatstva jeho milostí tu na zemi, v takej obsiahneme aj z bohatstva jeho slávy v nebi.

V plnej dôvere preto prosme:

„Ježišu, Syn Boha živého, ktorý si odkryl bohatstvá svojho Srdca, zmiluj sa a spas teba zvelebujúcich.“ (Homília p. F. Dancáka)

Nepoškvrnené Srdce Preblahoslavenej Panny Márie

Už sv. Ján Eudes dal do úzkeho súvisu úctu k Srdcu Panny Márie s úctou k Ježišovmu Srdcu. Z podnetu fatimských zjavení pápež Pius XII. dňa 31. októbra 1942 zasvätil celý svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie a v roku 1944 ustanovil sviatok Nepoškvrneného Srdca Panny Márie na 22. august. Po koncile obnovený kalendár dáva tento sviatok na sobotu po slávnosti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho. Pápež Ján Pavol II. ho ustanovil ako povinnú spomienku.

Mária zachováva všetko vo svojom srdci

Mária premýšľala o všetkom, čo čítala, počula a videla. A potom, ako rástla vo viere, ako sa rozmnožovali jej zásluhy, aká múdrosť ju zdobila, aký oheň lásky ju čoraz väčšmi spaľoval! A stále hlbšie prenikanie do nebeských tajomstiev naplňovalo ju radosťou, obohacovalo darmi Ducha, upriamovalo na Boha a chránilo pokoru jej srdca. Taký je postup Božej milosti, že z hlbín zdvíha na vrchol a premieňa na čoraz väčšiu slávu. Naozaj blahoslavená duša Panny, ktorá pod vplyvom Ducha, čo v nej prebýval, a jeho učenia vždy a vo všetkom poslúchala príkazy Božieho slova! Nenechala sa viesť svojim citom ani vlastnou vôľou, ale čo jej vo vnútri odsúhlasila múdrosť v súlade s vierou, to pomocou tela robila navonok. Preto bolo veľmi vhodné, keď si Božia múdrosť stavala dom Cirkvi ako svoj príbytok, že použila najsvätejšiu Máriu za vzor zachovávanía zákona, očisťovania duše, ideálu pokory a duchovnej obety. Napodobňuj ju, verná duša. Vstupuj do chrámu svojho srdca, aby si sa duchovne očistila a obmyla od nákazy hriechov. Tam Boh hľadá viac na lásku pri všetkom, čo konáme, ako na dielo. Preto či už v rozjímaní otvárame myseľ a venujeme sa Bohu, alebo sa cvičíme v čnostiach a usilujeme sa pomáhať svojim bližným chvályhodnými skutkami, robme to tak, aby nás hnala iba Kristova láska. Lebo to je príjemná duchovná obeta očisťovania, ktorá sa nekoná v chráme zhotovenom rukou, ale v chráme srdca, do ktorého Kristus Pán rád vstupuje. (Z rečí svätého biskupa Vavrince Justinianiho)

Oznamy

Úplné odpustky - Veriaci, ktorý sa zúčastní na verejnom recitovaní modlitby Jesu dulcissime – Najmilší Ježišu, predpísanú na slávnosť Najsv. Srdca Ježišovho, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

- Upratovanie Hertník: Bogdanová 287, Mačejová 259, Kunecová 262, Čechová 263